

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204092
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6719204092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Mariána Blahu, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému Ján Hanuska, nar. XX.XX.XXXX, bytom Kuzmányho nábrežie 1092/32, 960 01 Zvolen, právne zastúpenému JUDr. Michalom Vikolinským, advokátom, so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 1.677,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 7Csp/69/2019-258 zo dňa 13. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 7Csp/69/2019-258 zo dňa 13. decembra 2021 v napadnutej časti prvej výrokovej vety **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.677,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.677,67 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a druhou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 02.09.2019 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.677,67 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia spoločnosti s právnym predchodcom žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 13.08.2014 Zmluvu o pôžičke č. 7141218/5580502401 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, resp. „zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 2.000,-- Eur.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázanú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 15.08.2014 zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému úver a záväzok žalovaného poskytnuté finančné prostriedky vrátiť za zmluvne dohodnutých podmienok. Žalovaný v konaní tvrdil, že zmluvu s právnym predchodcom žalobcu neuzatvoril a nepodpísal. Súd prvej inštancie uviedol, že

skutkové tvrdenie žalovaného vyvrátil v konaní žalobca tým, že predložil súdu fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného, ktorým sa žalovaný legitimoval pri uzatvorení úverovej zmluvy. Rovnako číslo bankového účtu uvedené v zmluve, na ktoré poukázal finančné prostriedky právny predchodca žalobcu je zhodné s účtom, ktorého majiteľ v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bol žalovaný tak, ako to vyplýva z oznámenia Československej obchodnej banky, a.s. zo dňa 12.08.2020. Pretože žalovaný neplatil zmluvne dohodnuté splátky úveru riadne a včas, vyzval ho právny predchodca žalobcu písomne dňa 26.11.2016 na riadne plnenie záväzkov s upozornením, že v prípade, ak žalovaný nezaplatí dlžnú sumu, právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku za predčasne splatnú. Súd prvej inštancie konštatoval, že právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky si zmluvné strany dohodli v bode 12.2 zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.01.2017 vyhlásil predčasnú splatnosť celej pohľadávky. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Uviedol, že z uvedeného vyplýva, že splátka splatná dňa 20.09.2016 bola tou splátkou, pre ktorú mohol žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok 20. dňa v mesiaci. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky v prípade nespĺnenia niektorej splátky je možné len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, tzn. že právny predchodca žalobcu toto právo mohol uplatniť najneskôr dňa 20.01.2017. Ako vyplýva z podania právneho predchodcu žalobcu označeného ako oznámenie o vyhlásení konečnej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017, právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 24.01.2017, t.j. nevyhlásil predčasnú splatnosť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky splatnej dňa 20.01.2017. Súd prvej inštancie preto vyslovil názor, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie úveru vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pretože nedošlo k zosplateniu úveru právnym predchodcom žalobcu zákonným postupom súd prvej inštancie konštatoval, že zostávajú v platnosti pôvodné zmluvné dojednania upravené v zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky z 15.08.2014 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

4. K námietke žalovaného o výške RPMN a jeho žiadosti o určenie, že poskytnutý úver je bez úroku a bez poplatkov súd prvej inštancie uviedol, že zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 15.08.2014, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným vyplýva, že RPMN zodpovedá výške dohodnutého zmluvného úroku 27,44 %, a teda že odplata za poskytnutý úver sa rovná zmluvnému úroku za úver s tým, že výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery od 1.500 Eur do 6.500 Eur so splatnosťou 1 až 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy Ministerstvom financií Slovenskej republiky za 1. štvrtrok 2014 so stavom k 31.03.2014 bola 18,90 %. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dohodnutá odplata neprevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú mohol právny predchodca žalobcu od žalovaného - spotrebiteľa v čase uzatvorenia úverovej zmluvy pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, teda neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pre daný typ spotrebiteľského úveru zverejnenú naposledy v čase predchádzajúcom uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy. Námietku žalovaného týkajúca sa výšky RPMN preto súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú.

5. Pretože nedošlo k zosplateniu úveru právnym predchodcom žalobcu zákonným postupom súd prvej inštancie uviedol, že zostávajú v platnosti pôvodné zmluvné dojednania upravené v zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky z 15.08.2014 a z tohto záväzkového vzťahu právo žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy nesplatených dohodnutých splátok poskytnutého úveru. Z prehľadu splátok a úhrad súd prvej inštancie zistil, že žalovaný zaplatil 23 splátok úveru v sume spolu 1.336,53 Eur. Prvýkrát sa dostal do omeškania s úhradou splátky č. 24 splatnej dňa 20.08.2016. Nezaplatil teda 37 splátok úveru riadne a včas, pričom vychádzajúc z obsahu zmluvy, dátum splatnosti poslednej splátky bol určený dňom 20.08.2019. Žaloba vo veci bola súdu doručená dňa 02.09.2019 pred uplynutím trojročnej premĺčacej doby splátok splatných odo dňa 20.09.2019, t. j. spolu 36 splátok úveru v sume jednej splátky 58,11 Eur (36 x 58,11 Eur). Pokiaľ si žalobca uplatnil v konaní nárok na zaplatenie dlžnej sumy 1.677,67 Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania z dlžnej sumy titulom nespĺnenia si povinností žalovaného splácať dohodnuté splátky poskytnutého úveru riadne a včas, súd prvej inštancie žalobe vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 30.01.2017 do zaplatenia v zmysle žalobnej žiadosti žalobcu.

6. nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) podľa zásady pomeru úspechu v konaní tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi ako úspešnej strane sporu trovy konania v rozsahu 100 %.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní poukázal na znenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) a na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku sp.zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018. Vyslovil názor, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8, prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. Uviedol, že od začiatku namietal aktívnu vecnú legitímáciu tak právneho predchodcu žalobcu, ako aj žalobcu a s tým spojenú platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi právny predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom ako neplatný právny úkon pre nesplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na podanie predmetnej žaloby. V prvom rade považoval za potrebné uviesť, že niet pochyb, že postúpením pohľadávky banky na inú osobu ako banku sa jej obsah mení. Poukázal na zjavné a nerozporovateľné skutočnosti, akými sú napr. to, že banka má zákonnú povinnosť dodržiavať bankové tajomstvo klienta, pričom iná osoba takúto zákonnú povinnosť nemá, ako aj skutočnosť, že banka ako regulovaný subjekt musí dodržiavať mnoho ďalších právnych noriem vymedzených nielen v zákone o bankách, pričom iná osoba ako banka takúto povinnosť nemá. Žalovaný ďalej upozornil na aplikačnú lex specialis povahu a prioritu noriem Občianskeho zákonníka pred normami iných právnych predpisov. Vzhľadom na to, že úprava spotrebiteľských zmlúv má prednosť pred skoršou právnou úpravou obsiahnutou v zákone o bankách a s ohľadom na materiálnu úpravu na ochranu práv spotrebiteľa vyjadrenú v § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že platí právny záver, že banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu, ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom. Nakoniec žalovaný vyslovil názor, že žalobca v tomto konaní nie je aktívne vecne legitimovaný z dôvodu, že postúpenie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu ako postupcu na žalobcu ako postupníka je podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatné. Teda žalobca nie je nositeľom práva, ktoré v tomto konaní uplatňoval proti nemu, a preto mu toto právo nemalo byť priznané pokiaľ by súd prvej inštancie aj sám z úradnej povinnosti bez návrhu žalovaného skúmal aktívnu existenciu tvrdeného práva na strane žalobcu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. K odvolaniu žalovaného vyjadrenie podané nebolo.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 02.09.2019 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.677,67 Eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 5580502401 uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 13.08.2014. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalovanému poskytol úver vo výške 2.000,-- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 58,11 Eur, so splatnosťou mesačných splátok 20. dňa v mesiaci, splatnosťou prvej splátky dňa 20.09.2014, termínom konečnej splatnosti 8/2019, v počte splátok 60. Zmluvné strany si ďalej v zmluve o úvere dohodli celkové náklady spotrebiteľa vo výške 1.486,60 Eur, celkovú čiastku vo výške 3.486,60 Eur, RPMN vo výške 27,44 %, fixnú úrokovú sadzbu vo výške 27,44 % a priemernú hodnotu RPMN vo výške 18,9 %. Podľa čl. VI. zmluvy o úvere právny predchodca poskytol žalovanému úver prevodom na účet č. G.. Z čl. 12, bod 12.2 zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu je

oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej jeho pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného vyplýva, že so splácaním úveru sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.08.2016 a nasledujúcimi splátkami. Podaním zo dňa 26.11.2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že eviduje k zmluve o úvere uzatvorenej dňa 13.08.2014 nedoplatok na splátkach v celkovej výške 232,44 Eur a upozornil ho, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Podaním zo dňa 24.01.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz a že jeho dlžná čiastka ku dňu zosplatenia predstavuje sumu v celkovej výške 1.678,55 Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplatenia. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 04.03.2020 podal právny zástupca žalobcu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťami X. Finance Holding, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. bola pohľadávka žalobcu proti žalovanému, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania postúpená spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o.. Súčasne s návrhom na zmenu strany sporu predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 25.02.2020 adresované právnym predchodcom žalobcu žalovanému. Uznesením sp.zn. 7Csp/69/2019-90 zo dňa 11.03.2020 súd prvej inštancie pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, Bratislava tak, že žalobca z konania vystupuje a na jeho miesto vstupuje nový žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, a.s., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava. Súd prvej inštancie prvýkrát v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 7Csp 69/2019-193 zo dňa 01.03.2021 tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Na základe podaného odvolania žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 41CoCsp/27/2021-226 zo dňa 6. 10.2021 uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia zmluvy o úvere, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že zmluva o úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvnou podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

22. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie možno napadnúť len z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 CSP. Uvedenie dôvodov z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, t.j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP. V súlade so zásadou koncentrácie odvolacieho konania odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, čo znamená, že rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, prípadne podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody nesprávnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré boli odvolateľom uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Prítomnosť, resp. naplnenie iných odvolacích dôvodov, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nezisťuje a ani ich neposudzuje s výnimkou väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok, na ktoré podľa § 380 ods. 2 CSP prihliadne odvolací súd aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Zákonná povinnosť uviesť odvolacie dôvody však neznamená, že odvolateľ len s odkazom na jednotlivé ustanovenia § 365 CSP konštatuje, pre ktoré dôvody rozhodnutie napáda. Odvolateľ musí aj obsahovo vymedziť prečo má za to, že je ten ktorý odvolací dôvod naplnený, a teda musí uviesť konkrétne tvrdenia a konkrétne dôkazy, pre ktoré má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne.

23. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe vyhovel v celom rozsahu, pričom napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že skutkové tvrdenie žalovaného o tom, že zmluvu s právnym predchodcom žalobcu neuzatvoril a nepodpísal, žalobca v konaní vyvrátil tým, že predložil súdu fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného a tiež že číslo bankového účtu uvedené v zmluve, na ktoré poukázal právny predchodca žalobcu finančné prostriedky je zhodné s účtom, ktorého majiteľom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bol žalovaný a že v danom prípade nedošlo k zosplatneniu úveru právnym predchodcom žalobcu zákonným postupom, a preto zostávajú v platnosti pôvodné zmluvné dojednania upravené v zmluve o úvere a z tohto vzťahu právo žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy nesplatených dohodnutých splátok poskytnutého úveru a že žaloba vo veci bola súdu prvej inštancie doručená pred uplynutím trojročnej premĺčacej doby. Žalovaný však v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, resp. žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil túto časť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, pre ktoré by v tejto časti považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny.

24. V danom prípade žalovaný v odvolaní namietal aktívnu legitimáciu žalobcu v predmetnom konaní z dôvodu, že Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je neplatná, nakoľko na postúpenie pohľadávky neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný túto námietku vzniesol prvýkrát až v podanom odvolaní proti napadnutému rozsudku. Odvolací súd zároveň z obsahu odvolania zistil, že žalovaný v odvolaní len všeobecným spôsobom namietal splnenie zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. aktívnu legitimáciu žalobcu, pričom dôvody nijako nešpecifikoval. Odvolací súd aj napriek tomu splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách preskúmal.

25. Odvolací súd uvádza, že aktívnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimácii nevyjadrí, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 19.06.2010)

26. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsahom nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu do majetku postupníka. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a uzavretím zmluvy o postúpení sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník (§ 526 Občianskeho zákonníka) oznámi. Nemení sa nič na jeho postavení dlžníka, teda na jeho povinnosti dlh splatiť. Postavenie dlžníka sa po tom, ako mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v § 526 Občianskeho zákonníka, mení len v tom, že miesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi. Pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku. (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obdo V 82/2005 zo dňa 28.11.2007)

27. Podľa názoru odvolacieho súdu je pre určenie otázky platnosti alebo neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podstatné, či podmienky pre postúpenie banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8, prvá veta zákona o bankách boli splnené. Uvedené ustanovenie zákona o bankách upravuje špeciálne podmienky popri všeobecných podmienkach uvedených v Občianskom zákonníku, týkajúcich sa postúpenia pohľadávok, za ktorých môže byť banková pohľadávka, alebo jej časť postúpená. V zmysle tohto ustanovenia pohľadávka alebo jej časť môže byť postúpená, ak je pohľadávka splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Tieto zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018)

28. Zároveň z citovaného ustanovenia § 17 ods.1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné postúpiť len v prípade, ak sa

postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

29. Odvolací súd v danom prípade zistil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že právnym predchodcom nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom. Keďže veriteľom žalovaného bola banka a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver, v súlade s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) mohol písomnou zmluvou postúpiť len pohľadávku proti žalovanému po konečnom termíne splatnosti úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom, v danom prípade nebola splnená podmienka podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to že pohľadávka sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru.

30. Odvolací súd však zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný si v zmluve o úvere dohodli termín konečnej splatnosti 8/2019 a že pohľadávka žalobcu uplatnená v tomto konaní bola postúpená na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 19.02.2020, ako to vyplýva zo „Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.02.2020“ predloženej právnym zástupcom žalobcu spolu s návrhom na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Z uvedeného teda odvolací súd mal preukázané, že k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo až po dohodnutom termíne konečnej splatnosti úveru v zmluve o úvere, to znamená, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to že bola postúpená pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Pokiaľ ide o splnenie zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách odvolací súd mal zo spisu preukázané, že právny predchodca výzvou zo dňa 24.01.2017 žalovanému oznámil, že jeho dlh z úverovej zmluvy v celkovej výške 1.678,55 Eur je splatným v celom rozsahu naraz, pričom túto výzvu je podľa názoru odvolacieho súdu možné považovať za výzvu na zaplatenie sumy v zmysle uvedeného ustanovenia zákona o bankách. Nakoľko k postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu došlo ku dňu 19.02.2020, právny predchodca žalovanému podaním zo dňa 25.02.2020 oznámil postúpenie pohľadávky na súčasného žalobcu. Na preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky predložil podací hárok. Z uvedeného mal odvolací súd preukázané, že v danom prípade boli kumulatívne splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to, že ide o splatnú pohľadávku, postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva a bola splnená podmienka omeškania žalovaného so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Odvolací súd preto dospel k záveru, že námietka žalovaného, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu v predmetnom konaní z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky pre nesplnenie zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je nedôvodná.

32. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi ako úspešnej strane sporu trovy konania v rozsahu 100 %.

33. S poukazom na vyššie uvedené dôvody a na to, že odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

35. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).